

ZLO - VĚČNÁ OTÁZKA

Po celou svou existenci se lidstvo táže: Kde se bere zlo, tolik zla? Proč ho Bůh dopouští? Je tak lhostejný, nebo je vůči němu bezmocný? Existence zla ve světě, kterou nelze popřít, se stala problematickou otázkou všech náboženství, pro mnohé lidi je důvodem odmítnutí Boha. Pokusíme se podat teoretickou odpověď, aniž bychom si zastírali, že tajemství zla leží hlouběji než v teologických úvahách. Jeho síla není v tom, že uniká našemu pochopení, ale v tom, že bez ohledu na vysvětlení zraňuje, deptá, zanechává hluboké jizvy.

Definice zla: zlo je "nic"

Ještě než se začneme zabývat vztahem Boha a zla, je vhodné si zlo definovat. Sv. Tomáš Akvinský ve svém spisu „O zlu“ charakterizuje zlo jako "privaci povinného dobra", tedy jako nedostatek něčeho, co by správně mělo být. Tato definice má kořeny v antickém myšlení, jmenovitě u Platóna a Aristotela, přejímají ji církevní otcové, zejména Origenes, Ambrož a Augustin. V Augustinově „Vyznání“ kromě definice zla a popisu jeho vlastností nalezneme i osobní výpovědi o vnitřním prožití zla. Proč se zrovna tato teorie prosadila v křesťanském prostředí? Důvodem je to, že z ní vyplývá, že zlo nemá vlastní bytí. Přitakává tak biblickým textům, které říkají, že není nic, co by nebylo stvořeno Bohem (např. 2Mak 7, 28; Sk 4, 24; Řím 11, 36 aj.). Avšak všechno, co Bůh stvořil, je dobré (srv. Gn 1, 1n). Zlo Bůh nestvořil, tedy nemá vlastní existenci. Parazituje na existenci něčeho dobrého, a to tak, že mu odnímá nějakou kvalitu, kterou má mít. Zlo je díra v Božím stvořitelském a vykupitelském plánu.

Takto odpovídají otcové na heretické dualistické teorie, zejména manicheismus, které hovoří o dobru a zlu jako o dvou protikladných principech a implicitně považují Boha za stvořitele zla. Chceme-li tedy správně vyjádřit vztah dobra a zla, nemůžeme se spokojit s tvrzením, že zlo je protikladem dobra. Jak vyjadřuje Tomáš Akvinský, dobro a zlo jsou ve vztahu vlastnění a chybění. Z tohoto tvrzení ale vůbec nevyplývá, že zlo neexistuje nebo že je bezmocné. Zlo je totiž reálné - na tom nemění nic ani to, že mu chybí vlastní podstata. Spíše naopak. Kdyby bylo zlo nezávislé na dobru, mohli bychom ho nechat vlastní zlobě, nevšímat si ho. Ale právě proto, že ničí dobro, je tak citelné a musíme s ním bojovat.

Bůh a zlo

Současné bytí Boha a zla je velkou záhadou a mnozí, kteří se jí pokoušeli vyřešit, dospěli buď k popření zla, nebo - častěji - k popření Boha. Mnohem přesnější by bylo z existence zla naopak odvozovat Boží existenci. To, že něco vnímáme jako zlo, znamená, že máme jakýsi pojem řádu, dobra, prostě správného a dokonalého stavu věcí. Kdyby tento řád objektivně neexistoval, zřejmě bychom nedokázali odlišit dobro od zla. Řád ale svědčí o existenci Zákonodávce. Proto paradoxně zlo ukazuje na existenci Boží. Bůh je Pánem celého světa, i toho, na němž parazituje zlo. V tomto smyslu je třeba také rozumět biblickému úryvku: "Já jsem Hospodin a jiného není. Já vytvářím světlo a tvořím tmu, působím pokoj a tvořím zlo!" (Iz 45, 6-7) Neznamená to, že Bůh je stvořitelem zla, ale že je jediným Pánem světa, v němž je dobro i zlo.

Kde se vzalo zlo?

Bylo již řečeno, že Bůh není v žádném případě stvořitelem zla. Za prvé nelze u zla, které nemá přirozenost, hovořit o stvoření. Zlo samo o sobě není vytvořitelné. Jinak řečeno, je to vnitřně rozporný, tedy neexistující pojem, asi jako "živá mrtvola". Za druhé zlo spočívá v nedokonalosti - a nedokonalost se pochopitelně neslučuje s charakteristikou Boha. Bůh nemohl stvořit nedokonalost, aniž by popřel sám sebe. Zlo je tedy způsobováno tvory, jejich chybnou vůlí nebo činností přírodních jsoucen. Tak či tak není smazána vazba - byť nepřímá - k Bohu. Proto lze říci, že Bůh je přímým a podstatným strůjcem dobra a zároveň nepřímou a akcidentální příčinou zla. Je nutné vždy rozlišovat význam této nepřímé vazby Boha ke zlu od pojetí Boha jako stvořitele zla, které je chybné.

Chce Bůh zlo?

Bůh tedy zlo netvoří. Někteří lidé se ptají: je tedy tak slabý, že mu nemůže zabránit? Nebo snad tak zlý či lhostejný, že mu jedno, když jeho stvoření trpí? Bylo by absurdní tvrdit, že Bůh si přeje zlo, když uvážíme, že by to znamenalo jeho obrat od sebe sama, nadto Bůh sám bojuje v každém člověku, aby ho uchránil od zla viny. Stejně nesprávné by však bylo tvrzení, že Bůh zlo nechce, ale nemůže s ním nic dělat. Augustin i Tomáš Akvinský mají za to, že Bůh zlo připouští ve prospěch vyššího

dobra, jako je ve jménu přežití umožněno živočišnému druhu, aby zabíjel jiný druh. S touto vírou ostatně podstupovali utrpení mučedníci. I sám Kristus postoupil smrt s jasným spásným cílem. Je možné tedy říci, že Bůh zlo připouští, "bere ho na vědomí" a zabudovává do svého spásného programu (srov. např. Mdr 1, 13-14; Lk 13, 4 - pád věže v Siloe; Řím 8, 28). Tato Boží schopnost učinit ze zla dobro je odrazem Boží všemohoucnosti.

Věčnost zla

Zlo se může stát trvalým údělem člověka. Znamená to, že zlo je věčné? Scholastika rozlišuje dva pojmy: věčnost, která znamená vládu nad časem a přísluší pouze Bohu a jeho vyvoleným, a neustálost, která znamená nekonečné setrvávání v čase, které je vlastní peklu a jeho obyvatelům. Samotný hřích není věčný, ale člověka konzervuje do jakési ztuhlosti v čase natolik, že je nepřístupný obrácení a neusiluje o odpuštění. Je tedy zjevné, že významy slov věčný život a věčná smrt (zlo, hřích) jsou velmi odlišné.

Tváří v tvář zlu

Zlo je realitou tohoto světa. Je také výzvou současnému křesťanství, které může dát odpověď, jak proti němu bojovat - nikoli prostředky, které plodí další zlo a roztácejí jeho spirálu, nýbrž uchováváním hodnot, které jsou věčné - víra, naděje a láska. Tuto radu je potřeba uchovávat v paměti pro chvíle, kdy nám nebude žádná rada nic platná, kdy naše nitro ovládne bolest, utrpení, zkrátka zlo. V tu chvíli pravděpodobně nebudeme schopni přijímat poučení a řídit se podle něho. Bůh po nás možná bude chtít, abychom přijali a prožili skutečné utrpení, bez úlevy, bez útěchy, tak jako Kristus. **Jediné, co musíme uchovat, je naděje s vědomím, že prožívané zlo neodporuje Boží dobrotě ani moci.** A k tomu jedinému nám mohou posloužit předem učiněná vyjasnění, o něž jsme se pokoušeli. To je zároveň varování pro ty horlivé apoštoly, kteří by se chtěli zastávat Boha a vysvětlovat jeho úmysly někomu, kdo se právě nachází v bolestné zkoušce. O to už se pokoušeli Jobovi přátelé, a Bůh se nakonec postavil na Jobovu stranu. **Naším úkolem je plakat s plačícími, modlit se za ně a s nimi, stát vedle nich a podpírat je, ne jim ze svého bezpečí a klidu radit, jak mají být vyrovnaní a pevní.** O to se postará Bůh sám.

Převzato z časopisu „Amen“ – autoři: Filip Breindl, Eva Fuchsová

DĚDICTVÍ OTCŮ ZACHOVEJ NÁM PANE

Milý čtenáři, na začátku školních prázdnin již tradičně v naší zemi slavíme svátek sv. Cyrila a Metoděje, bratří ze Soluně, kteří stáli u počátků naší vzdělanosti a kultury, kteří byli ve své době velikány teologie a filozofie, ale přitom nepřestali svým postojem patřit mezi nepatrné služebníky.

Ve sdělovacích prostředcích a v různých přednáškách se často zdůrazňuje hodnota lidského vzdělání a úrovně intelektu. A v naší společnosti skutečně přibývá vzdělaných lidí. Otázkou je, zda tito vzdělanci vynikají také svojí morálkou. Nedávná a tolik medializovaná facka dr. Macka nebo trapný, arogantní projev pana Paroubka pro prohraných parlamentních volbách jsou jen vykřičníkem faktu, že nám v běžném životě chybí slušnost, úcta i pokora. V dopravních prostředcích se již přestávají pouštět sedět staří a postižení lidé. Odpadky nenacházejí místo jen v kontejnerech, ale také ve volné přírodě. V našem hovorovém slovníčku přibývají hrubá, neslušná slova a podle nedávného výzkumu Češi na internetu nejvíce navštěvují server s tematikou: Sex a erotika. Kultura chování se jaksi dnes již nenosí. Je typické, že slušnost se nejednou vykládá jako přehnané a upjaté chování, úcta jako podlézání druhému a pokora se dává do souvislosti s nevýrazným jednáním slabého jedince.

Každý národ má existenciální kořeny ve své tradici a kultuře. Rozumný člověk nebude pochybovat, že základy srozumitelného křesťanství a celé staroslovanské kultury položili v naší zemi právě bratří ze Soluně. Bylo by povrchní a polovičaté jim děkovat za překlad Písma do staroslovanského jazyka a nepoučit se z jejich otevřenosti, skromnosti a statečnosti v obtížích. Misie Cyrila a Metoděje byla na rozdíl od jiných misí úspěšná nejen pro svoji vzdělanost, ale pro jedinečnou moudrost a pokoru. Nezapomeňme, že Metoděj po schválení slovanské liturgie papežem v Římě, musel při zpáteční cestě na Velkou Moravu, vytrpět těžké věznění a příkoří od Salcburského arcibiskupa.

Chceme-li udržet kulturu i morálku našeho národa, nedovolme svým dětem a dalším generacím zapomenout na Cyrila a Metoděje.

otec Pavel

Da Vinciho freska - Poslední večeře:

Zleva – Bartoloměj, Jakub, Ondřej, Jidáš s měšcem v ruce, Petr, Jan, Ježíš, Tomáš, Jakub, Filip, Matěj Tadeáš a Šimon. Vzrušení apoštolů je na obraze patrné. Impulzivní sv. Petr se obrací ke sv. Janovi a tím se dostává do popředí pozornosti Jidáš. Podle Heleny de Borchgrave (restaurátorka výtvarného umění, kritička a renomovaná poradkyně) se umělci podařilo vytvořit dokonalé spojení realismu s předem daným duchovním záměrem. Jidáš je ve skupině se svatým Petrem a Janem, čímž je dosažen kontrast mezi nejvěrnějším učedníkem a zrádcem.

KNIHA, O KTERÉ SE MLUVÍ

Málokdo z nás neslyšel o knize amerického autora Dana Browna „Šifra mistra Leonarda“ (známé také pod názvem „Da Vinciho kód“). Je to světový bestseller, vydávaný v nezvykle vysokých nákladech a nyní také zfilmovaný s atraktivním hereckým obsazením. U nás už přes rok patří mezi nejprodávanější knižní tituly. Po místech, kde se děj odehrává, cestovní kanceláře z celého světa pořádají turistické zájezdy.

Brownův román je v podstatě drsný detektivní thriller postavený na fiktivní historii tajemství svatého grálu. Svatým grálem je podle příběhu knihy Maří Magdalena, manželka Ježíše, která s ním čeká dítě, před nepřáteli uprchne do Francie, kde stále jejich rod žije v utajení a je pod ochranou tajné společnosti „Převorství sionského“ (jakéhosi pronásledovaného spolku umně provázaného s Templáři a zednáři, který shromažďuje geniální a úspěšné představitele vědy, umění, politiky a finančního světa, jehož hlavním cílem je boj proti dogmatům církve). Román začíná vraždou představeného této organizace, jehož vnučkou je tu pokračovatelka slavného Magdalénina a Ježíšova rodu.

Není to první dílo přicházející s hypotézou Ježíšova manželství, ale na rozdíl od předešlých se liší geniální dokonalou provázaností skutečných fakt s fikcí tak, že málokterý čtenář pozná, kde končí pravda a začíná autorova fantazie. Pro laiky neznající historická fakta, a takových je většina, mohou smyšlenky a polopravdy silně negativně ovlivnit jejich vztah ke křesťanským církvím.

Dějiny raného křesťanství, trvající 300 let, jsou dějinami neuvěřitelného pronásledování. A přesto tito věřící, obětující raději svůj život, než by zradili svého Pána („nic neměli a přesto jim patřilo vše“ – sv. Pavel v 2. listu Korinským), dokázali postavit pevné základy své církve tak, že postava a poselství Krista napříč dvěma tisíciletími je stále pro stamilióny lidí cestou víry a cestou lásky, která jim pomáhá překonat ty nejhorší útrapy. Jan Pavel II. ve svém prvním poselství v roce 1978 na náměstí sv. Petra řekl: „Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach“.

Historii tohoto období, v němž mučednickou smrtí zahynuly tisíce věřících, zkresluje tato kniha nejvíce. Podle Barta D. Ehrmana, vedoucího katedry religionistiky na Severokarolínské univerzitě a renomovaného odborníka na rané církevní dějiny a život Krista, jsou fakta uvedená v knize nepravdivá, v mnohém nepřesná a autorovi by nedalo mnoho práce si je zjistit. Z jeho závěrů, uveřejněných v knize „Šifra mistra Leonarda, pravda a smyšlenky“, vyplývá:

Není pravdivá informace, že by Maří Magdalena (Marie z Magdaly) byla v době ukřižování Krista těhotná a byla jeho ženou. Ani to, že pochází z královského rodu a ani není potomkem Davidovým. Ani to, že ji Kristus svěřil svoji církev a že nejstarší církevní otcové potlačili evangelia, která se o sňatku zmiňují. Marie Magdalská se v evangelijské tradici zabývající se Ježíšovým životem neobjevuje často, v evangeliích Nového zákona je zmíněno její jméno pouze třináctkrát (v porovnání - sv. Petr se tu vyskytuje více jak devadesátkrát). Nejranější a tedy nejvěrohodnější evangelia - Matoušovo, Markovo a Lukášovo pouze uvádějí, že přišla spolu s dalšími ženami s Ježíšem do Jeruzaléma v posledním týdnu jeho života, byla přítomna jeho ukřižování a uložení do hrobu. Dále se některá evangelia zmiňují, že právě ona

objevila jeho prázdný hrob. A pouze v jednom prameni – Lukáš hovoří o tom, že Ježíš z ní vyhnal „sedm démonů“ (což tehdy znamenalo nervovou chorobu) a podle jeho evangelia v Šimonově domě pomazala Ježíšovy nohy vonnou masťou a osušila je svými vlasy. A to je vše, co je k dispozici z nejstarších pramenů, které jsou z historického hlediska nejspolehlivější.

Nejsou z té doby známy tisíce pramenů ze života Krista, jak uvádí D. Brown. Není to ani možné, protože tehdy byla většina lidí negramotných.

Známé svitky od Mrtvého moře nepatřily mezi „nejstarší křesťanské záznamy“, jsou židovské a neobsahují nic křesťanského. Rovněž odkaz na spisy nalezené v Nag Hammádí je nepravdivý, protože nevyprávějí příběh sv. grálu a ani nezdurazňují Ježíšovy lidské atributy – pravý opak je pravdou. Ani tolik tajemný dokument Q není dochovaným pramenem, který Vatikán ukrývá, ani není knihou sepsanou samotným Ježíšem.

Křesťanství před Konstantinovou érou nebylo matriarchálním náboženstvím, které by se mělo podle knihy stát patriarchálním až po zásahu tohoto římského císaře. A proto tu neexistovaly také žádné rituální oslavy ženství, které jako tradici, jak je uvedeno v románu, převzalo Převorství sionské. Pokud tomu tak bylo, tak jen v malých nevýznamných sektách.

Zcela nepravdivé je tvrzení, že Ježíš byl považován za božskou bytost až po níkajském koncilu v roce 325 n.l. a že císař Konstantin nechal do Bible zařadit jen ta evangelia, v níž byl Ježíš takto zobrazen. Nejranějším křesťanským autorem byl apoštol Pavel, který psal své dopisy zhruba dvacet nebo třicet let po Ježíšově smrti a z nich už vyplývá, že Ježíš Kristus byl svými následovníky chápán jako božská bytost: „Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí“ (Fp 2,5-7). Podobná ponaučení lze nalézt i v jiných starších evangeliích, kde je rovněž ztotožněn s božskou bytostí.

Římský císař Konstantin svým přestoupením na víru v roce 312 a tolerančním patentem z roku 313 ukončil pronásledování křesťanů. Ale opět neodpovídá pravdě že inicioval a financoval sestavení nové bible podle svých představ. Biblický zákon se křesťanům nezjevil v úplné a konečné podobě hned, byl to proces několika staletí a nešlo o rozhodnutí jedné osoby nebo jednoho církevního koncilu.

Autor rovněž zneužil pro dokreslení příběhu osobu Leonarda da Vinciho, geniálního malíře italské renesance. Představil ho jako aktivního člena Převorství sionského a zkresleným účelovým výkladem jeho známých děl Madony ve skalách a Poslední večeře dokládá své pochybné teorie. Podle nich postava po Ježíšově pravici není apoštol Jan, ale Maří Magdalena. Poslední večeři maloval Leonardo v letech 1495 – 1497 na zeď refektáře dominikánů ze Santa Maria delle Grazie v Miláně a je právem pokládána za jeho vrcholné dílo. Obraz přesně tematicky vychází z Bible, je kompozičně a obsahově naprosto dokonalý a představuje jeden z velkých uměleckých zázraků. H. de Borchgrave v „Cestách křesťanského umění“ o tomto obraze píše: „Leonardo zde

zachycuje atmosféru napětí ve chvíli, kdy apoštolové reagují na Ježíšovu poznámku: *Amen pravím vám, že jeden z vás mě zradí*. Velice je to zarmoutilo a začali se ho jeden po druhém ptát: *Snad to nejsem já Pane?* (Matouš 26,21 – 22)“. Leonarda tato silná dramatická scéna z Bible zaujala a zdařile ji rekonstruoval. Tvzení, že v obraze je zašifrován vztah Maří Magdalény a Ježíše Krista je znevážením tohoto výjimečného díla a nevyvází to ani často uváděný fakt, že se s ním díky tomu seznámí miliony lidí, kteří o malíři a obraze dříve vůbec nevěděli.

Knihy D. Browna působí velice autenticky a čtenář po jejím přečtení, pokud si autorova tvrzení nezačne sám ověřovat, „nasaje“ fakta, která mu při nejmenším mohou v mysli způsobit pěkný zmatek. Autor si knihou vydělal miliony dolarů. Pravdu má kardinál Vlk, když řekl, že je smutné zneužít v byznysu i Bibli.

(Závěry týkající se historie křesťanství a Bible uvádím z knihy Barta D. Ehrmana „Šifra mistra Leonarda, pravda a smyšlenky“.

(B.H.)

Dne 8.3. 2006 se v Hradci Králové konalo Diecézní setkání mládeže („diecézko“). Čermáci samozřejmě nemohli chybět, a tak jsme se okolo šesté sešli v Verměřovicích u dráhy. Cesta do Hradce proběhla ve slastném odpočinku a klidu přerušovaném občasným hraním her. Z hlavního nádraží jsme se přemístili do budovy Filharmonie (mimochodem móóóóó pěkná budova). Tady začal program: několik scének, pár písniček od kapely VeKa (pro neznalé plný název zní Vesmírná Kapela) + jedna společná, do které se aktivně zapojila celá filharmonie ☺. Po programu následoval malý obídek – bagetka a pitíčko. Příspěvek 80 Kč nebyl povinný, ale vítaný. Následovala cesta na „Bigy“, kde se konaly skupinky, či do Orlovny, kde se „hrál“ volejbal. Skupinek bylo víc než dost, naše malá dívčí partička se vypravila do skupinky „Bolí mě nohy“ aneb bible vyjádřená tancem. Vedla ji tři děvčata, která se v tomto oboru „angažují“, tančily jsme na píseň Tobě patří chvála. Po tomto „vysilujícím“ výkonu jsme prožili nádhernou mši svatou v katedrále sv. Ducha.

Rozloučení po mši svaté i cesta na vlak byly „dlouhé“ - někteří z nás si cestou dopřáli tři zmrzliny (no nemocní nebyli ☺). Ve vlaku jsme se potkali s Nekořáky a Letohradáky no a o zábavu bylo postaráno, všichni civilisté se „našemu“ vagónu vyhýbali ☺). Ne, že bychom dělali nezbednosti, jenom jsme byli poněkud hlučnější, snad jme neudělali ostudu, ale nikdo si nestěžoval (zatím).

Moc děkuji všem, kteří mi pomohli se setkání zúčastnit.

Katka M.

SETKÁNÍ S PÍSNÍ A NEJEN S NÍ

Na diecézním setkání mládeže mi poprvé padl do očí světle zelený plakát, který hlásal, že se v květnu uskuteční 10. Setkání s písní. Hmmm, to zní docela lákavě, řekla jsem si, ale nakonec mi to nějak vypadlo z hlavy. Ovšem to nemohli dopustit organizátoři celé akce a proto se na dubnovém VeMladu v Dolní Čermné celým sálem ozývali nepopsatelně hrozivé zvuky, zvoucí právě na Setkání s písní. Po této scéně se už opravdu nikdo nemohl vymlouvat, že neví, co se to za čtrnáct dní bude dít.

Kalendář si to sice ještě chvilku rozmýšlel, ale nakonec se přece jen rozhodl napsat datum 6.května a já se s polovinou našeho spolča vydala směr Dolní Čermná. Sluníčko se taky nenechalo přemlouvat a vykouzlilo nám opravdu nádherný den. Po přivítání s místními jsme se vydali do sálu, kde už za pianem seděl Willy a hrál písničky na přání. Jeho repertoár byl opravdu velmi široký – od Svatebního pochodu až po Včelku Máju. Bylo opravdu co obdivovat. Poté už nám byli moderátory Honzou a Pavlem představeni domorodí Farm company DC a jejich bezva písničky. Potom následovala obědová pauza a po ní to byla jedna pecka za druhou.☺ Somebody`s singing, znovu Farm company DC, Fekete Šeretlek a Devět životů. Zvláště hudba v podání Fekete Seretlek mě velmi mile překvapila, protože po počátečních rozpacích se mi protagonisté i jejich hudba vážně zalíbili. A měli s sebou také hosta– slečnu z Německa, která nám při jedné z písní předvedla své umění se skleněnými koulemi. Řeknu vám, že nic podobného jsem zatím neviděla, ale rozhodně to stálo za to.☺

Po pauze na večeri už všichni netrpělivě očekávali co se bude dít dál. A opravdu se dělo...! Na podiu se objevila slovenská kapela N.D.E. z Bratislavy a už po prvních pár tónech jsem věděla, že mě tahle hudba vážně dostala. V tu chvíli byl skoro celý sál pod podiem a tancoval a tancoval... Jedna písnička byla lepší než druhá a tak nám nakonec za mohutného potlesku a skandování ještě museli několik písniček přidávat. Na úplný konec minifestivalu se nám předvedla již velmi známá skupina Michael. Také oni mohli být určitě velmi spokojení, protože i po jejich vystoupení se sálem ozýval obrovský potlesk.

...tanec, sekec, mazec. Tohle hlásal světle zelený plakát. A že tomu tak opravdu bylo, to jste určitě poznali sami. Pevně věřím, že za rok v tuhle dobu budu znovu moct přijet na 11. Setkání s písní, protože opravdu - klobouk dolů. ☺

V neposlední řadě zbývá poděkovat také našemu Pánu, jen díky jeho pomoci se tahle akce moc povedla. Slovíčko DÍKY je tady opravdu na správném místě.

Veronika Páchová z Nekoře

SVÁTEK VE FARNOSTI

V neděli 11. 6. 2006 přijalo 26 „čekatelů“ svátost biřmování z rukou otce biskupa Ms. Dominika Duky. Všichni biřmovanci dostali příležitost odpovědět redakci Poutníka v krátké anketě. Těm, kteří této možnosti využili, za jejich odpovědi a vstřícnost děkujeme.

Vzhledem k tomu, že se při zodpovídání dotazů některé názory, postřehy a zkušenosti často opakovaly, nabízíme vám je formou jakéhosi souhrnu. Pro zpestření uvádíme i některé konkrétní citace.

1) Bylo pro Vás snadné rozhodnutí přijmout svátost biřmování; pomohl Vám někdo (něco)?

Odpovědi na tuto otázku se nám rozdělily do dvou skupin. Část byla pevně rozhodnuta již dříve a její rozhodnutí pouze „dozrávalo“.

Část ale váhala. Rozhodnutí snadné nebylo. Hodně pomáhala modlitba, rodiče a především kamarádi ze „Spolča“.

CITACE Z ODPOVĚDÍ:

- ❖ Dost jsem se sama sebe ptala, jestli na to nejsem příliš malá, ale pomohli mi přátelé ze Spolča, i ti, kteří šli se mnou na přípravu. Pomohl mi i Gabo. Svou smrtí mi ukázal, že svět není vždy tak veselej, jak vypadá, že biřmování mi hodně pomůže překonat tu bolest a těšit se na setkání s ním na konci mých dnů.
- ❖ Snadné to pro mne nebylo. Všichni mi říkali, že jsem na to příliš malá, ale potom jsem se dost modlila, a prostě jsem se rozhodla a udělala jsem dobře.

2) Jak hodnotíte svoji celoroční přípravu, včetně duchovní obnovy vedené otcem Balíkem, která dnešní slavnosti předcházela?

Přípravu na biřmování hodnotili všichni velmi kladně. Přinesla jim mnoho nových vědomostí, společných prožitků a legrace. Sebekriticky v mnoha případech dotazovaní přiznali, že to s nimi otec Pavel neměl vždycky lehké, že ho často trápili, ale on „se nedal“. Nejlépe to vystihuje následující CITACE:

- ❖ Příprava byla úplně skvělá, někdy jsme sice zlobili, ale otec vydržel a dovedl nás až k cíli, za což mu ze srdce děkuji. Duchovní obnova mi pak hodně pomohla v utvrzení se, že mé rozhodnutí je správné.

V druhé části odpovědi hodnotili dotazovaní duchovní obnovu s otcem J. Balíkem. A výsledek? „Skvělé, super, výborné, vynikající atmosféra.“ A nade vším ční závěrečná Lectio Divina (zvláštní způsob rozjímání nad úryvkem z Písma svatého) a způsob, jakým dokázal otec Balík „věci složitě říci jednoduše“.

CITACE Z ODPOVĚDÍ:

- ❖ Duchovní obnova byla skvělá a užili jsme si hodně zábavy. Ale líbil se mi i neobvyklý způsob čtení Bible Lectio Divina a způsob, jakým dovede otec Balík složitě věci říci jednoduše a vysvětlit je a jak dovede na nás mladé zapůsobit a přesvědčit nás o víře atd.
- ❖ Duchovní obnova mě velmi povzbudila, i když jsem si to ten den vůbec neuvědomovala. Páter Balík je výjimečná duchovní osoba, která se dokáže s mladými bavit a zaujmout je.

3) Podle čeho jste si vybírali své biřmovací jméno?

V téměř polovině odpovědí bylo hlavní kritériem to, jak se dotyčnému jméno líbilo. Další větou pak většinou vysvětlili světcovu nějakou konkrétní vlastnost nebo čin, které je zaujaly.

CITACE Z ODPOVĚDÍ:

- ❖ Nejdříve jsem si vzala kalendář a vypsala si asi 3 jména, která se mi líbila a různě o tom asi půl roku přemýšlela. Pak jsem si o nich něco přečetla v přehledu svatých, a pak už jsem měla jasno.

Druhá skupina volila své biřmovací jméno spíše opačným postupem.

CITACE Z ODPOVĚDÍ:

- ❖ Biřmovací jméno jsem dlouho a pečlivě vybírala, a to podle způsobu života a charakteru svatého. Na jméno, jako takovém, mi ani tak nezáleželo.

4) Chcete se s námi podělit o nějaký konkrétní zážitek dnešního dne?

Na tuto otázku se nám (zcela pochopitelně) nemohlo podařit najít souhrnnou odpověď. Proto některé konkrétní dojmy a zážitky citujeme.

- ❖ Určitě to byla slavnost, na kterou asi jen tak nezapomenu. Prožívala jsem obrovskou duševní radost.....opravdu zvláštní pocit!
- ❖ Zapůsobilo na mě to, jak nám otec biskup Dominik vysvětlil problém se sv. Trojicí Boží: že 1 + 1 + 1 se nerovná 3 ale $1 \times 1 \times 1 = 1$ ☺ Ted' už vím, jak obhájit svůj názor, že Bůh je ve třech osobách.
- ❖ Když jsem si šla pro křížmo, pocítila jsem blaho po celém těle a byla jsem moc šťastná.
- ❖ Celý den se musím pořád smát. Nic mě nerozhodí. Je to zvláštní pocit. Přijmout poprvé a naposledy svátost „křesťanské dospělosti“ – biřmování. Chtěla bych všem, co se rozhodují, zda ji v nejbližších letech přijmout říct, že je to úžasný pocit a ať neváhají a přijmou Ducha svatého.

- ❖ Líbilo se mi například, že otec biskup, když dělal kříž na čelo křížmem a potom nám podal ruku, řekl nám něco o našem jméně. A v Orlovně na setkání jak nám vyprávěl příběhy ze života a některé byly opravdu legrační.
- ❖ Žádný konkrétní zážitek mne nenapadá. Celkově vzato, liturgie byla kvalitní a dobře zorganizovaná. Rád bych také touto cestou ještě jednou poděkoval za výborné pohoštění a za to, že jsem ve Vaší farnosti mohl svátost biřmování přijmout.
- ❖ Celý den byl úžasný, nic konkrétního mne zrovna nenapadá, ale přesto: děkuji všem, kdo ho se mnou prožívali a pomohli mi se na něj připravit.

Co říci závěrem?

Chtěli bychom ještě jednou poděkovat všem, kteří na naši anketu odpověděli a umožnili tak nám ostatním nahlédnout do svého duchovního života.

I přes to, že mnohé díky již zazněly při slavnosti biřmování, děkujeme touto cestou všem, kteří se zasloužili o její krásu, důstojný průběh a pomohli vytvořit hluboké duchovní společenství.

Ža redakční radu Poutníka EJ a Mach

DVĚ VÝROČÍ KAPLIČKY V HŮŘE

Dne 20. července 2006 uplyne 15 let od svěcení druhé kapličky Panny Marie a 140 let od doby, kdy vešla tato lokalita ve známost historickými událostmi, spojenými s úctou Panny Marie v Hůře u Petrovic. Domnívám se, že i tato malá, významem neveliká, svatyňka si zaslouží naší pozornosti a připomenutí jejích dvou výročí.

Panna Maria je v Hůře uctívána již 140 let. Historie úcty spadá do doby prusko-rakouské války v roce 1866. Tehdy občané Jablonného n. Orl. přepadli zásobovací kolonu Pruské armády. Několik občanů i Prusáků bylo při tomto přepadení zabito. Přeživší aktéři přepadu se rozutekli. Jedním z nich byl jablonecký mlynář Vencel z čp. 1. Aby unikl výslechu a potrestání, schoval se v hlubokém zarostlém úbočí Hůry, kde vyvěral pramen. Stravoval se v blízkém podhůrním mlýně v čp. 11 u mlynáře Františka Marka. Vencel učinil slib, že pokud ho Panna Maria ochrání a nebude vypátrán, pověsí na stromě u své skrýše obraz Panny Marie. Mlynář skutečně nebyl vypátrán a svůj slib splnil. Nechal namalovat u jabloneckého malíře Neškudly obraz Panny Marie s Ježíškem a zavěsil jej na strom. Nedlouho poté si toto místo oblíbil čermenský farář Josef Tupec (farářem v Čermné byl od roku 1857 do roku 1868), který se zde umýval u pramene a vyléčil si „tělesný neduh“. Když se tato zpráva roznesla po kraji, že byl Vencel zachráněn vyslyšením svých prosb Pannou Marií a farář Tupec se zde vyléčil vodou, začali sem lidé putovat, přinášet a rozvěšovat obrazy na stromy. Z okolí se zde scházeli lidé k lidovým pobožnostem a chodívali se do lesní tišiny modlit. V roce 1925 byla nákladem Filomény Markové z dolní části Čermné postavena na sloupčích křížová cesta.

Na jaře v roce 1982 tři zbožní muži z Petrovic, Petr Dušek, Václav Vondra a Ladislav Bednář, postavili v Hůře bez povolení komunistických úřadů malou kapličku. Všechny materiály vozili ručně na vozících do Hůry. Již za půl roku, 21. září 1982 v 8.00 hod., ráno byla kaplička tajně vysvěcena dolnočermenským panem farářem Čeňkem Ptáčkem. Zbožný lid se z kapličky dlouho neradoval. Začátkem zimy rozjela komunistická byrokracie výslechy a jednání na úrovni obce Petrovice, okresu i kraje. Občané Petrovic podepisovali i petici, ale vše bylo marné. Dne 21. ledna 1983 byli pan Petr Dušek, Václav Vondra a Ladislav Bednář odvezeni z práce na okresní Veřejnou bezpečnost a předseda MNV s předsedou MO KSČ na OV KSČ a ONV. Po vesnici zběsile jezdila auta s příslušníky StB, aby eventuálně zadržela protestující občany a narušitele akce rozmetání kapličky. Snad čekali odpor občanů. Ale ti o ničem nevěděli. Estébáci se psi obklíčili okolí kapličky a lesní dělníci byli přinuceni kapličku zbourat. Materiálem byl zarovnaný dolík před pramenem. Pouze dřevěný přístřešek nad pramenem a schodiště ke kapličce mocipáni dovolili ponechat. A tak komunistická totalita na krátko zničila a překazila dílo zbožných občanů Petrovic.

Hned po pádu komunistické totality všichni tito tři stavitelé původní kapličky se pustili do stavby druhé, poněkud větší, kapličky. Ta byla 20. července 1991 v 17.00 hod. posvěcena královéhradeckým biskupem Otcem Karlem Otčenáškem. Na tuto snad první zde slavenou mši sv. se zde sešlo na 700 věřících z okolí. Mši sv. spolu s otcem biskupem koncebrovalo 7 kněží, včetně dolnočermenského pana děkana (byl mu udělen osobní titul děkana) P. Čeňka Ptáčka. Větší oslavě zde zpíval také dolnočermenský kostelní sbor. Otec biskup ve své homilii upozornil, že tento zbožný podorlický lid ve své víře vytrval i přes silnou komunistickou perzekuci. Dokladem perzekuce je i první zbouraná kaplička. Poprosil věřící o usmíření a odpuštění vin pro ty, kteří páchali zlo na církvě a na věřících. Vyzval k obnovení nejen materiálních hodnot, ale především duchovních, které přinášejí plody odpuštění, porozumění, lásky a pomoci bližním. Ocenil živou úctu tohoto kraje k Panně Marii, která je pomocnicí křesťanů a jejich Matkou. Příkladem zbožnosti je i tato nově postavená její kaplička zde v Hůře u Petrovic.

Děkujeme Pánu Bohu za uchované duchovní hodnoty naší farnosti, tohoto zbožného podorlického kraje. Vzpomeňme modlitbou na pana Petra Duška, Václava Vondru a Ladislava Bednáře, iniciátory a stavitelé obou kapliček a pana faráře Čeňka Ptáčka, našeho bývalého duchovního pastýře a dlouholetého faráře zdejší farnosti. Jeho nespočetnými modlitbami a obětmi je zachována tak četná víra v naší farnosti.

Panno Maria, bráno nebeská a pomocnice křesťanů, oroduj za nás!

js.

BISKUP PUTOVAL SE SVÝMI MINISTRANTY

Na osmikilometrovou pěší pout' na Chlumek v Luži vyrazil spolu s ministranty královehradecký biskup Dominik Duka. Snímek P. Drahůš

Uplynulý víkend patřil v královehradecké diecézi všem děvčatům a klukům, kteří pečují o krásu liturgie. Dvě stovky ministrantů a stovka dívek (z toho však jen deset ministrantek) se sjely na diecézní setkání.

Děvčata zamířila ke Školským sestřám sv. Františka ve Slatiňanech, kde měla jedinečnou příležitost nahlédnout do života řeholnic. „Hledáme způsoby jak více zpřístupnit dívkám službu v rámci liturgie. Nejde totiž jen o přímou asistenci u oltáře, ale i o výzdobu kostela, přímluvy, zpěv žalmu, obětní průvod a podobně,“ vysvětluje hlavní organizátor akce P. Jan Uhlíř. Kluci naproti tomu zamířili do Skutče, kde je čekal bohatý program plný soutěží s duchovní i sportovní tematikou, adorace či mše a setkání s biskupy Josefem Kajnekem a Dominikem Dukou. Právě ten se také vypravil s ministranty na pěší pout', kterou jejich setkání vyvrcholilo. Cestou je čekaly hry a modlitba. Pod Chlumkem se pak ministranti oblékli a stoupali ve velikém liturgickém průvodu do zcela zaplněného kostela.

(mach)

Asi to známe všichni, že nás občas naše děti něčím zcela mile překvapí. Mně se to stalo nedávno právě ve chvíli, kdy se Honzík vrátil z diecézního setkání ministrantů ve Skutči. Na jeho očích byla vidět ztelná únava, ale spokojenost. Moje otázka: „Jaké to bylo?“ dostala hned odpověď: „Jo, dobrý!“ A následovala věta, která mi tak trochu vyrazila dech: „Napíšu článek do Poutníka.“ Když jsem zalapala po dechu a konečně ho zase chytila, vyhrkla jsem rychle: „Jo, to bude bezva.“ Ještě celé odpoledne mně to trochu vrtalo hlavou a říkala jsem si, že to opravdu muselo být, jak říkají děti, „supr“.

Takže, tady je slíbený článek. Ještě bych chtěla dodat pár slov k fotografii a článku v rámečku. Jsou z titulní strany Katolického týdeníku č. 21. Protože jste jistě všichni neměli možnost do něj nahlédnout, nabízíme Vám ji prostřednictvím Poutníka. Na snímku jsou: po pravé ruce pana biskupa Vítek Macháček, po levé ruce Jan Jansa a nad levým ramenem „vykukuje“ Jenda Vencel. Zkratka mach pod článkem nemá nic společného s nám známou stejně znějící zkratkou používanou v Poutníku. Jedná se o pouhou shodu náhod.

(EJ)

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MINISTRANTŮ VE SKUTČI

V pátek 19. května se všichni (Jan Jansa, Vladislav Řehák, Jakub Macháček, Vítek Macháček a Jenda Vencel) scházíme kolem 5. hodiny odpoledne na náměstí v Dolní Čermné a dáváme si všechny věci do auta. Ještě malé rozloučení s rodiči a můžeme vyrazit. Cesta nám uběhla velmi rychle. Po té, co jsme do Skutče přijeli, následovalo rozdělení do skupin, ubytování a večeře. Když jsme se do sytosti najedli, tak jsme spěchali do kulturního domu na večerní program. Večerní program byl velmi zábavný a hrála tam skupina, která se jmenovala „Nic tam není“. Jinak jsme hráli různé hry a kdo vyhrál, mohl si jako první vybírat program na příští den. My jsme se umístili na „suprovým“ třetím místě. Z programů byl na výběr: ping pong, fotbal, plavání, nácvik Liturgie, bojovka, výlet na letiště a podobně. Já, Vláďa, Jakub a Vítek jsme si vybrali plavání. Když jsme se zapsali na plavání, tak už byl konec večerního programu. Vrátili jsme se zpět na Jazykové gymnázium a v 10 hodin jsme uléhali do spacáků (byla večerka).

V sobotu ráno jsme po probuzení šli na snídani. Byly rohlíky namazané medem a máslem a k tomu kakao nebo čaj. Po snídani jsme si mohli zahrát buďto ping pong, stolní fotbal nebo jít do tělocvičny, ve které se později také hrál fotbal. Hráli jsme ho místo katecheze, která odpadla. Kolem desáté hodiny jsme všichni odešli do kulturního domu, kde nám sdělili, že budou další soutěže. V soutěžích se nám docela dařilo a o půl jedné jsme mohli jít na oběd. Byla sekaná s bramborovou kaší. Po obědě následoval polední klid a kolem jedné hodiny jsme vyrazili na odpolední program, což pro nás bylo plavání.

V bazénu to bylo „suprové.“ Okolo třetí hodiny jsme se vrátili a měli jsme chvíli na to, abychom se převlékli do ministrantského, protože měla být mše svatá na farní zahradě. Po mši bylo vyhlášení výsledků soutěže a my jsme skončili na čtvrtém místě. Poté jsme šli na večeři a po ní se vrátili zpět do kulturního domu na večerní program, kde nám pan biskup odpovídal na otázky, které jsme mu mohli položit a po večerním programu ještě byla

adorace ve skutečském kostele (i s panem biskupem). Po takto těžkém dni jsme šli konečně spát.

V neděli ráno jsme museli brzo vstávat, abychom se stihli nasnídat, vyčistit si zuby, sbalit si všechny věci a připravit se na pěší pouť na Chlumeck. Po snídani jsme tedy vyrazili. Cestou jsme si mohli s panem biskupem povídat o různých věcech. Pout' nám uběhla velmi rychle a šli jsme převážně lesem. Když jsme dorazili na Chlumeck, tak tam už čekaly

ministrantky. Všichni (bylo nás asi 200) jsme se převlékli do ministrantského a v dlouhém zástupu stoupali do kostela, kde se měla konat mše svatá. Po jejím skončení jsme se převlékli zase do civilu a autobusem odjeli do Skutče. Tam jsme sbalili věci do kufru, nasedli do auta a vyjeli zpět do Dolní Čermné. Vše bylo dobré až na to, že Jenda Vencl musel být v jiné skupině.

Jan Jansa

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V červenci 2006 oslaví:

93 let	paní Eugenie Utíkalová	z Dolní Čermné
85 let	pan Josef Trejtnar	z Dolní Čermné
85 let	paní Anna Dušková	z Petrovic
84 let	paní Marta Formánková	z Horní Čermné
83 let	paní Jarmila Tomanová	z Dolní Čermné
83 let	paní Marta Bednářová	z Dolní Čermné
55 let	paní Alena Faltusová	z Verměřovic
55 let	paní Anna Vávrová	z Dolní Čermné
55 let	pan Josef Němeček	z Dolní Čermné
55 let	paní MUDr. Hedvika Applová	z Dolní Čermné
55 let	paní Věra Mertová	z Dolní Čermné
50 let	pan Karel Vávra	z Dolní Čermné
50 let	pan Vladimír Mačát	z Jakubovic
50 let	paní Věra Marešová	z Horní Čermná

V srpnu 2006 oslaví:

88 let	paní Marie Nastoupilová	z Dolní Čermné
84 let	pan Jan Marek	z Verměřovic
82 let	paní Anna Junková	z Dolní Čermné
81 let	paní Františka Kroaová	z Verměřovic
80 let	paní Anna Marková	z Verměřovic
80 let	paní Marie Applová	z Dolní Čermné
79 let	paní Božena Řeháková	z Dolní Čermné
78 let	paní Ludmila Marková	z Petrovic
78 let	pan Karel Marek	z Petrovic
76 let	paní Ludmila Kunertová	z Dolní Čermné
72 let	paní Emílie Nastoupilová	z Dolní Čermné
70 let	pan Zdeněk Dušek	z Dolní Čermné
70 let	paní Emilie Hrdinová	z Dolní Čermné
70 let	paní Anežka Pecháčková	z Dolní Čermné
60 let	pan Jan Vacek	z Dolní Čermné
55 let	paní Ing. Milada Nováková	z Dolní Čermné
50 let	pan Ladislav Bednář	z Petrovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

v Dolní Čermné	27. 5. 2006	Marie Meclová	bytem Hradec Králové
v Dolní Čermné	3. 6. 2006	Jiří Nedvěd	bytem Ústí n.Orl.
v Dolní Čermné	2. 7. 2006	Václav Martinek	bytem Ratenice, okr. Kolín

Rodičům výše uvedených dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dítěte.

Církevní manželství uzavřeli:

na Mariánské Hoře	24. 6. 2006	Eva Prokopcová z Horní Čermné a Petr Weisser z Horní Čermné
na Mariánské Hoře	24. 6. 2006	Ing. Marcela Vondrová z Petrovic a Ing. Robert Mikyska z Dol. Dobrouče
v Brně – Starém Lískovci	1. 7. 2006	Pavla Hamříková z Ostopovic a Pavel Mareš z Dolní Čermné

Všem novomanželům srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Křesťanský jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné	26. 5. 2006	s panem Jiřím Jandou	z Jablonného n.Orl.
----------------	-------------	----------------------	---------------------

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

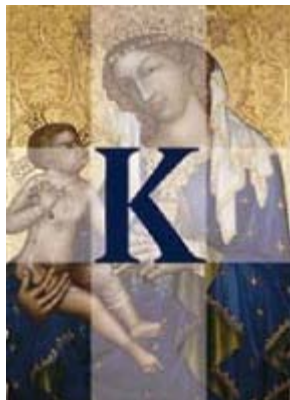
do 27.8.2006	Výstava Keramika – Silvie Bednářová Damascenská ocel – umělecký kovář Marcel Bednář Kulturní a informační centrum čp. 30 v Jablonném nad Orlicí
--------------	---

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Září 2006				
3. 9.	Ne	22. neděle v mezidobí	7.30	Filipovi 67
			16.00	Macháčkovi 242
8. 9.	Pá	Narození Panny Marie	19.00	Jansovi st. 7
10. 9.	Ne	23. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákovi 406
17. 9.	Ne	24. neděle v mezidobí	7.30	Vránovi 18
			16.00	Severinovi 342
24. 9.	Ne	25. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 408
			16.00	Faltusovi 356
28. 9.	Čt	Sv. Václav	7.30	Adamcovi 18

KAREL IV. – CÍSAŘ Z BOŽÍ MILOSTI

Kultura a umění za vlády posledních Lucemburků

Koncem května skončila pod tímto názvem na pražském hradě výstava, která se stala jednou z největších kulturních událostí tohoto roku. Konala se pod záštitou prezidenta České republiky Václava Klause a velkovévody Henriho de Luxembourg.

Organizátorům se podařilo z evropských i zámožských sbírek shromáždit unikátní exponáty té doby. Škoda, že jim nevyšla při výběru uměleckých artefaktů více vstříc naše Národní galerie. O to více si zaslouží uznání pražské arcibiskupství, z církevních uměleckých děl, hlavně z pokladnice svatovítského chrámu umožnilo vystavit umělecké skvosty nesmírné ceny, které návštěvníkům doslova „vyrazily dech“.

Nádherné obrazy, sochy, oltáře, relikviáře, monstrance, vzácné číše a poháry, šperkovičky, šperky, vyšívané ornáty, bohatě ilustrované staré knihy a bible - včetně prvních cestopisů, vkusně vystavené a nasvícené, nám ukázaly tzv. „temný středověk“ v úplně jiném světle. Dokonale zvládnutá řemeslná práce, obrazy namalované tak, že jim každý porozumí a jejich poselství pochopí, to je opravdu, alespoň pro mě, umění.

Výstava měla i svoje záporné stránky vyplývající především z její organizace. Devadesát určených minut bylo vzhledem k množství vystavených předmětů málo. 180 návštěvníků, kteří byli vpouštěni současně, bylo na výstavní prostor hodně a čas jsme proto zbytečně ztráceli tím, že jsme se těžko dostávali k popisným datům vystavených předmětů. Starší lidé si stěžovali na jejich špatnou čitelnost. Přesto neznám nikoho, kdo by návštěvy litoval.

Škoda, že netrvala déle a nemohlo ji tak vidět daleko více lidí. Možná by si uvědomili, že nejsme tak bezvýznamná země a že na svou historii a kulturu můžeme být právem hrdí.

B.H.

Madona svatovítská (obr. 1)

- nesmírně vzácný obraz doložený už inventáři svatovítské katedrály v posledním čtvrtletí 15. století. Rám který sám o sobě je uměleckým dílem, byl později od obrazu oddělen a nyní je majetkem Národní galerie, obraz sám patří Metropolitní kapitule sv. Víta.

obr. 1

obr. 2

Relikviářová busta sv. Ludmily (obr. 2)

- z první poloviny 14. století, pozlacené stříbro, křišťál a drahokamy, součástí pokladnice katedrály sv. Víta

Trůnící madona z Týnského chrámu (obr. 3)

- od Mistra Týnské kalvárie, dubové dřevo, vysoká 171 cm.

obr. 3

Jedna z nejkrásnějších soch Panny Marie s Ježíškem umístěná v závěru výstavy (návštěvníky neuvěřitelně poutala, dokonce starší manželé se před ní dohadovali, ve které ruce se drží obyčejně malé dítě - snad proto, že to byla jedna z mála soch Madon, kde Ježíšek je podpírán levou rukou). Zapůjčeno farním úřadem kostela Matky Boží před Týnem.

Veraikon (obr. 4)

- Otisk Ježíšovy zkrvavené tváře na roušce, kterou před ukřižováním podala Kristovi sv. Veronika. Papež dovolil Karlovi IV. pořídit kopii tohoto plátna, originál je uložen v chrámu sv. Petra v Římě. Cenný je rovněž rám s českými patrony. Jeden z největších pokladů katedrály sv. Víta.

obr. 4

AHOJ DĚTI!

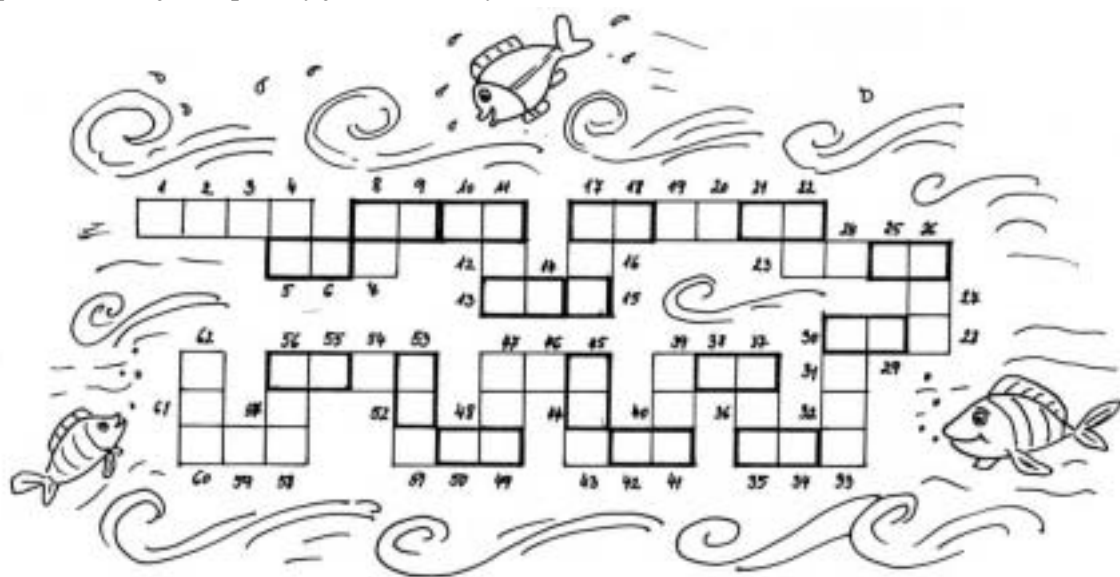
Dnes otvíráte prázdninové číslo Poutníka, a tak by to na něm mělo být znát. Tedy po školním roce přichází zasloužený odpočinek a určitě vámi všemi toužebně očekávaný čas prázdnin. Dny prohráté letním sluncem, pobyt v přírodě, v tichu lesa, koupání a dovádění ve vodě, projížďky na kole, hry a výlety, tábory a vše, co k prázdninám a létu neodmyslitelně patří.

A Otazníček vám k tomu přináší velké prázdninové luštění. Křížovka bude tak trochu netradiční. Proplétá se totiž mezi vlnkami vody a je dlouhá tak, jako celé prázdniny, tedy 62 dnů - 62 políček na písmena. Hned si řekneme, jak ji budete vyplňovat. Je to vlastně taková „překrývačka“, protože jednotlivá slova se navzájem překrývají a to tak, že vždy poslední dvě písmena jednoho slova jsou zároveň prvními dvěma písmeny slova následujícího (př. taš-ka-rt-a vznikne překryvem slov taška a karta) a tato dvě písmena mají místo v tučném rámečku. Obrázek si můžete vybarvit.

Tajenku složíte z písmen, která odpovídají těmto číslům v překrývačce: **7 32 2 19 22 21 12 13 1 27 25 24 43 62**. U čísla 22 doplňte čárku.

Do křížovky vpisujte slova podle následující nápovědy jedno za druhým:

- A - Pokus se o to
- B - Štíhlý strom
- C - Spisovně Olinka
- D - Místnost pro auto
- E - Domácky Anežka
- F - Malá žába
- G - Stará pohovka
- H - Přikrývka
- CH - Opak podchodu
- I - Nádoba k odměřování
- J - Eso je vysoká...
- K - Školní deska na psaní
- L - Líný člověk
- M - Okusit jídlo
- N - Druh sportovce
- O - Určitá část celé trasy
- P - Barevné tužky

Až to vyluštíte, nezapomeňte, že Pán Bůh a Boží láska prázdniny nemá a má nás rád stále. Proto ani my nezapomínejme ve volných dnech na modlitbu, návštěvu kostela a na mši svatou.

(Otazníček)

Pro starší:

I pro vás je tu velká prázdninová křížovka. Doufám, že v ní použijete některé získané znalosti a nebude pro vás příliš obtížné ji vyluštít a dovědět se tajenku, která vám prozradí **přání dobře využít...**(tajenka).

Legenda:

- 1 - Rychlost; chem. značka uhlíku, hliníku, draslíku a fosforu; kosmický dopravní prostředek
- 2 - Značka elektrospotřebičů; předložka; zbarvena fialově; značka automobilů
- 3 - Označení tuny; 1. č. tajenky; dlouze spojka
- 4 - Divočák; značka čokolád; předpona vyjadřující spoluúčast; černobílí velcí ptáci
- 5 - Klekání; jméno známé lvice; anglicky oko; zvrtné zájmeno; snížený tón
- 6 - Seno; psí pochoutka; jedna ze souhlásek
- 7 - Hovorově muž; zasažena
- 8 - Chem. značky kyslíku a fosforu a síry; zkr. okr. podniku elektroslužeb
- 9 - Znamení vítězství; výslovnost jména E. T.; římsky 1000; otázka čtenáři
- 10 - Spojka; trknutí; kolem
- 11 - Ukazovací zájmeno; hovorově přitakání; pár; chem. značka osmia
- 12 - Chybný zápis anglického slova chyba; označení WC; název písmene
- 13 - Zkr. Tukové závody; zkr. pro sportovní klub; označení našich letadel; chem zn. draslíku
- 14 - Tvrdá souhláska; značka starších vysavačů; stavební sloh

15 - Plošná míra; člověk používající taktiku; přehřátí ze slunce; souhlásky ze slova rum

16 - Pokrývka hlavy; chem. zn. kyslíku; 2. pád mn. čísla slova řasy; básnický pohyb

17 - Dvojnásob; nosič hudby; chem. zn. vodíku a dusíku; malá flétna

18 - 2. č. tajenky; chem. zn. jódu

19 - Patřící Beátě; opakovaně vložen; kupón

20 - Chem. zn. manganu; římsky 205; předložka; patřící Čapkovi; ypsilon

A - Hanlivě teta; ukrýt; soustava (zaživací); druhé písmeno abecedy

B - Latinsky „a“; pěna do koupele; letohradský podnik; hovorově dobíhat

C - První dětská slabika; opak ke slovesu napít; abecední soused písmene „q“; staré letadlo

D - Počáteční písmeno SPZ Plzně; předložka; zvýšená opatrnost; německy krev

E - Šťavnaté plody; malý ptáček; značka nuly; opak ke slovu něco

F - Název písmene; označení velikosti oblečení; tady; speciální obráběcí stroj

G - Označení vitamínu; část obličeje; přechodná sleva cen; chem. zn. vanadu

H - Skandál; předložka; množství lidí

CH - Hovorově lidé; ukazovací zájmeno; čidlo zraku

I - Malá loďka; spojka; zkr. Hamzova dětská léčebna

J - Látky v plynném skupenství; bramborák

K - SPZ Opavy; označení ekonomické spotřeby; záporná elektroda

L - Nepřítel Karkulky; zkr. Ústav stomatologie; lovec žab

M - Část dne; mimo; předložka; zkr. Bytový podnik; anglicky růžový

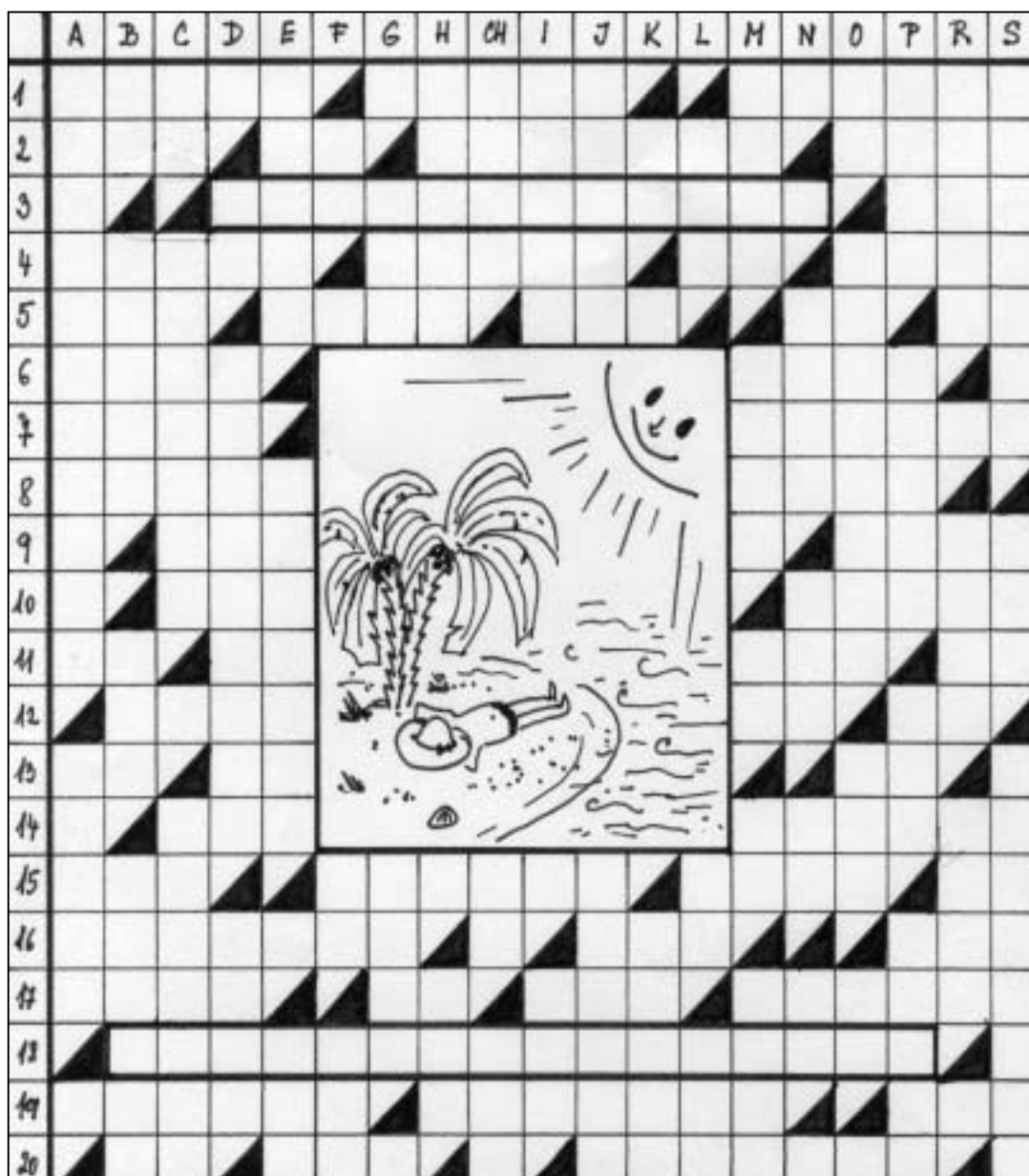
N - Spojka; dlouhá samohláska; anglicky mýdlo; značka barev na vejce; zdvojená samohláska; anglicky v; předložka

O - Označení kusu; česneková polévka; oddělení nemocnice; iniciály Karla Kachyni; předložka

P - Zdvojené EÁ; smíchané suroviny na buchtu; označení ekologického výrobku; plod lesa

R - Latinsky krtek; chem. zn. dusíku; domácky Eleonora; příjmení zpěváka; předložka

S - Nevěřící člověk; cíp fraku; stroje na sklizeň obilí

Pomůcky: Blut, CNC, OAPAS, pink, soap, HAN, CALKP, et, Talpa, eror

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

13. neděle v mezidobí
2. července 2006
27. týden / 2006

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 3. července - pondělí** Svátek sv. Tomáše, apoštola
19.00 Dolní Čermná – za nenarozené děti
- 4. července - úterý** sv. Prokopa, opata
- 5. července - středa** Slavnost sv. Cyrila, mnicha a sv. Metoděje, biskupa, hlavních patronů Moravy
Státní svátek ČR
7.30 Dolní Čermná – za Ernu Běhounkovou a manžela
9.00 Petrovice – za rodiče Mannlovy, syna Josefa a snachu Alenu
- 6. července - čtvrtek** 13. týdne v liturgickém mezidobí, sv. Marie Gorettiové, panny a mučednice
Státní svátek ČR
7.30 Dolní Čermná – za farníky
19.00 Verměřovice – za Josefa Ryšavého a rodiče
- 7. července - pátek** první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova
19.00 Dolní Čermná – za pana faráře Čenka Ptáčka
- 8. července - sobota** 13. týdne v liturgickém mezidobí
19.00 Petrovice – za rodinu Kubíčkovu
- 9. července - neděle – 14. neděle v mezidobí**
Dolní Čermná - 7.30 h. – za celý rod Andrlův a jejich následovníky a potomky
Verměřovice - 9.00 h. – za Oldřicha Šedaje, zetě, sestru Jiřinu a rodiče
Mariánská Hora - 16.00 h. – za Ladislava Junka

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: v pátek od 15.30 h. – do 18.30 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté. Ve Verměřovicích: ve čtvrtek od 16.00 h. – do 18.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků	čtvrtek	6. 7.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	7. 7.	dopoledne	Dolní Čermná
adorace před vystavenou Eucharistií smírná adorace na první pátek	pátek	7. 7.	odpoledne	Petrovice
	pátek	7. 7.	15.00 – 18.30 h.	kostel Dolní Čermná
	pátek	7. 7.	18.30 h.	kostel Dolní Čermná

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Červenec 2006				
2. 7.	Ne	13. neděle v mezidobí	7.30	Kužílkoví 202 HČ
			16.00	Macháčkoví ml. 180 HČ
9. 7.	Ne	14. neděle v mezidobí	7.30	Vávrovi 264
			16.00	Marešovi 264 HČ
16. 7.	Ne	15. neděle v mezidobí	7.30	Vávrovi 270
			16.00	Macháčkoví st. 180 HČ
23. 7.	Ne	16. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 271
			16.00	Macháčkoví st. 55
30. 7.	Ne	17. neděle v mezidobí	7.30	Plhákovi 277
			16.00	Moravcovi 267

Srpen 2006				
6. 8.	Ne	18. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkoví 53
			16.00	Macháčkoví ml. 55
13. 8.	Ne	19. neděle v mezidobí	7.30	p. Havlová 247
			16.00	Macháčkoví M., Z. 55
15. 8.	Út	Nanebevzetí Panny Marie	19.00	Bednářovi 285
20. 8.	Ne	20. neděle v mezidobí	7.30	Dostálovi 293
			16.00	Jansovi 65
27. 8.	Ne	21. neděle v mezidobí	7.30	Hubálkovi 61
			16.00	Venclovi 288

POUTNÍK, ČERVENEC - SRPEN 2006

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 13. srpna 2006, Poutník vyjde 2. září 2006

Členové red. kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.